

Dorog, 1919. december 2.–Budapest, 1995

Apja vágár volt. Fia 1939-ben az esztergomi Szent Imre Reáliskolában érettségizett, majd műszaki egyetemet végzett, bányamérnöki oklevelet szerzett. 1943. szeptembertől 1944. júliusig a Műegyetem soproni Bánya–Kohó- és Erdőmérnöki Kara Bányaműveléstani Tanszékén díjas gyakornok, majd ugyanott 1949. szeptemberig adjunktus volt. 1948 márciusában műszaki doktori szigorlatot tett. 1949-ben került a Dorogi Szénbányákhoz, üzemvezető, hidrológiai osztályvezető főmérnök beosztásban dolgozott. 1950 és 1954 között a Bányászati Kutató és Mélyfúró Nemzeti Vállalat vezérigazgató-helyettese, majd a Mélyfúró-ipari Tröszt főmérnöke volt. 1954-től 1957-ig a szénbányászati miniszter helyettese. 1957-ben kinevezték az Országos Földtani Igazgatóság főigazgató-helyettesévé. 1964-ben a NIM Földtani Szolgálat főosztályvezetője lett, majd az Országos Földtani Kutató és Fúró Vállalat igazgató-helyettese 1970-ig. 1982. évi nyudíjazásáig a Bányászati Aknamélyítő Vállalat műszaki igazgató-helyetteseként dolgozott. 1983-tól három éven át a Vízkutató és Fúró Vállalat műszaki tanácsadója volt.